

Gemeente Roerdalen

T.a.v. het College van Burgemeester en Wethouders en de Gemeenteraad

Via e-mail: info@roerdalen.nl

Ons kenmerk: [180418/nvp/gve/lks-ld](#)

Onderwerp: loonkostensubsidie versus loondispensatie

Heerlen/Posterholt, 18 april 2018

Geacht College, geachte Raad,

De Cliëntenraad Roerdalen maakt zich ernstig zorgen over de mogelijke invoering van een nieuwe vorm van loonkostentegemoetkoming ten behoeve van mensen met een arbeidsbeperking, te weten loondispensatie (LD).

Zoals u weet, krijgt iemand met een arbeidsbeperking en een verdien capaciteit van bijvoorbeeld 60% toch een volwaardig wettelijk minimumloon met volledige pensioenopbouw en alle andere sociale regelingen zoals WW en WIA. Dat loon wordt betaald door zijn baas, die zelf 60% van dit loon op tafel legt en 40% gesubsidieerd krijgt vanuit de gemeente. Dat is de zogenoemde loonkostensubsidie (LKS).

Bij loondispensatie betaalt de werkgever aan deze persoon slechts 60% (de aanwezige verdien capaciteit) en als betrokken persoon daar recht op heeft krijg hij vanuit de bijstand een aanvulling tot het sociaal minimum. Alléén als hij recht heeft op bijstand en dat is lang niet altijd het geval. En over die bijstand bouwt de betreffende persoon ook geen pensioenrechten op. Bij geen recht op bijstand blijft betrokkene dus steken op die 60%. Het kabinet rechtvaardigt dit voorstel met een verwijzing naar de Wajong waar loondispensatie al ingevoerd is. Maar anders dan bij de bijstandsuitkering blijft het aanvullende Wajong-inkomen onaangetast, ook als je bijvoorbeeld met iemand gaat samenwonen of samenwoont. Ook geldt er geen vermogenstoets bij de Wajong, wat wel het geval is bij een (aanvullende) bijstand.

Met het vervangen van loonkostensubsidie door loondispensatie bij bijstandsgerechtigden houdt de overheid kwetsbare mensen kwetsbaar. Daarmee houdt de overheid arme mensen blijvend arm. Daarmee creëert de overheid naar onze overtuiging tweederangsburgers.

Bovendien zou er sprake kunnen zijn van discriminatie door de overheid nu de maatregel wellicht in strijd is het Internationaal Verdrag inzake de rechten van

personen met een handicap¹. Voorts is het nog maar de vraag of loondispensatie niet op gespannen voet staat met de Wet Minimumloon Minimumvakantiebijslag.

Constateringen ten aanzien van de invoering van loondispensatie:

1. Bij de invoering van de loondispensatie is er mogelijk sprake van een schending van het VN Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap.
2. Mogelijk staat loondispensatie op gespannen voet met de Wet Minimumloon Minimumvakantiebijslag.
3. Er moet voor iedereen, ook voor mensen met een beperking, perspectief zijn op werk. Bovendien moet dat werk lonen. Met de invoering van loondispensatie wordt geen recht gedaan aan deze breed in de samenleving gedragen uitgangspunten.
4. Werkgevers worden voornamelijk niet –administratief- ontlast omdat de bestaande toegekende loonkostensubsidies nog doorlopen tot einde arbeidsovereenkomst. In de praktijk kan dit betekenen dat iemand tot pensioengerechtigde leeftijd recht blijft houden op LKS, als het dienstverband niet vroegtijdig beëindigd wordt. Als dienstverband beëindigd wordt en betrokkene een nieuw dienstverband krijgt, valt hij wel onder de nieuwe regeling wat betreft loondispensatie. Daarmee wordt de administratieve last verlegd naar de betrokkene en vervolgens naar de gemeente.
5. De complexiteit voor de gemeenten met betrekking tot de uitvoering zal toenemen als gevolg van de invoering van de loondispensatie.
6. Bij samenloop van loondispensatie én aanvullende bijstand ontstaan er voor betrokkene meerdere betaalmomenten in de maand. Als idee van staatssecretaris t.a.v. het aanvullen tot minimumloon middels een ‘kopje’ doorgaat, is er nóg een extra betaalmoment. Hoe meer betaalmomenten, hoe groter het risico voor het ontstaan van schulden. Deze doelgroep ontvangt namelijk in het algemeen, behalve loon, ook vaak zorg- en huurtoeslag (betaaldatum 20^e van de maand). Deze betaaldatum wijken al af van de betaaldatum van het loon (25^e van de maand). De eventuele aanvullende bijstand wordt rond de 10^e betaald. Voor de betaling van de vaste lasten is het noodzakelijk dat betrokkene een goed overzicht heeft – en houdt – van zijn inkomen en uitgaven. Hoe meer betaaldatum van het inkomen, hoe groter het risico dat de ontvangen gelden al op zijn vóóordat de vaste lasten zijn betaald en dat er dus schulden kunnen ontstaan.

¹ VN-verdrag. New York 13 december 2006, geldend vanaf 14-07-2016: Dit verdrag heeft als doel de mensenrechten van mensen met een beperking te bevorderen, te beschermen en te waarborgen. In het verdrag staat wat de overheid moet doen om ervoor te zorgen dat de positie van mensen met een beperking verbetert. Ook verplicht het tot het uitbannen van discriminatie door bijvoorbeeld scholen of werkgevers.

7. De inkomensachteruitgang bij invoering van loondispensatie is voor betrokkene aanzienlijk. Dit kan gevolgen hebben die de beoogde besparing door de invoering van loondispensatie weer geheel of gedeeltelijk te niet doen:
- Door inkomensterugval ontstaat mogelijk recht op huurtoeslag (max € 354,-) en eventuele -toename van- zorgtoeslag (maximaal € 92,00 per maand).
 - De (persoonlijke) ontwikkeling van betrokkene kan stagneren.
 - Als gevolg van bovenstaande kan betrokkene zich minder gewaardeerd voelen, zich ziekmelden (incl. bijbehorende zorgkosten voor de maatschappij zoals bezoeken huisarts en/of specialist), ongelijkheid op werkvloer, opzeggen van werk, terugval in bijstand waarbij mogelijk een afstemming plaats moet vinden in verband met verwijtbare werkloosheid waardoor het risico op schulden ontstaat (en schuldhelpverlening ingeschakeld moet worden). Ergo: nog meer kosten voor de gemeente/het Rijk.
8. Op de lange termijn zullen al deze werknemers minder pensioen opbouwen. Dit betekent dat bij invoering van loondispensatie betrokkenen tot het moment van overlijden recht kunnen hebben/houden op bijzondere bijstand, (hogere) zorg- en huurtoeslag.

Samenvattend zou het wel eens zo kunnen zijn dat de invoering van loondispensatie de samenleving meer gaat kosten dan het financiële gewin van 500 miljoen euro dat er op korte termijn van verwacht wordt, afgezien van het verlies aan persoonlijke kwaliteit van leven bij een grote groep mensen die recht hebben op een volwaardige plek in de samenleving om mee te tellen en mee te doen.

We verzoeken het college van B&W en de raad van uw gemeente:

- bij het kabinet aan te dringen op een heroverweging van deze maatregel
- bij de VNG er op aan te dringen dat in besprekingen met het ministerie van SZW over deze voorgenomen maatregel ingebracht wordt dat deze maatregel ingrijpende negatieve gevolgen heeft voor een groot aantal mensen met een beperking, alsmede negatieve neveneffecten voor de gemeente en de gemeenschap

Indien u daar prijs op stelt zijn we graag bereid dit een en ander toe te lichten c.q. met u hierover in overleg te treden. Niettemin hopen we u hiermee naar genoeg te hebben geïnformeerd over onze zienswijze in dezen.

In afwachting van uw reactie, verblijven we,

Met de meeste hoogachting,

Namens de CRR,

Mr. G.C. van Elk (voorzitter)

drs. N. van Poll (secretaris)